

karantæneforanstaltninger. Endelig indeholder afsnit 8-10, „forskellige bestemmelser“, bestemmelser om ophævelse af tidligere konventioner, om ikrafttræden m. v.

I betragtning af den store fordel det vil være for den internationale samfærdsel, at der for det store antal (ialt 79) lande, der er tilsluttet verdens-sundhedsorganisationen, kan komme til at gælde ensartede karantæne-regler, bør Danmark formentlig tiltræde det af verdenssundhedsforsamlingen vedtagne karantæne-regulativ. For den danske sø- og luftfart, der omfatter trafik på alle dele af verden, vil det være af stor betydning, at der i de til verdenssundhedsorganisationen sluttede lande gælder ensartede og med størst mulig hensyntagen til den internationale samfærdsel udarbejdede regler. Det kan bemærkes, at Sverige har tiltrådt regulativet, og at Norge agter at gøre dette.

Danmarks tilslutning til det nye internationale regulativ nødvendiggør kun ændring af den nugældende lov på mindre væsentlige punkter. Regulativets bestemmelser om den karantænemæssige organisation i havnene og om karantæneforanstaltninger over for skibsfarten og trafikken over landgrænserne er i hovedsagen i overensstemmelse med den nugældende karantænelov, og indenrigs- og boligministeren er i medfør af karantænelovens § 52 bemyndiget til i det omfang, det skønnes fornødent, at sætte regler, der svarer til lovens søkarantænebestemmelser, i kraft over for lufttrafikken; da regulativets luftkarantæne-regler i det væsentlige er svarende til de her i landet gældende søkarantæne-regler, vil det altså være muligt allerede med hjemmel i den nugældende lov at sætte luftkarantæne-regler i kraft, der i hovedsagen er i overensstemmelse med regulativets.

Uanset at regulativet således kunne tiltrædes uden reservation, blot der i karantæneloven blev foretaget forskellige mindre væsentlige ændringer, må det dog anses for at være naturligt og rigtigt at erstatte den nugældende karantænelov med en helt ny lov. For det første må det under hensyn til den betydning, den internationale lufttrafik har i dag, anses for naturligt, at der — i lighed med, hvad der er gjort i regulativet — i selve loven fastsættes karantæne-regler for lufttrafikken på linie med søkarantæne-reglerne. Dernæst vil det være hensigtsmæssigt, at de danske karantænebestemmelser i så

vid udstrækning som muligt bliver opbygget og affattet i overensstemmelse med regulativet, hvilket vil lette udlændinges anvendelse af bestemmelserne.

På grundlag af regulativets regler har man derfor udarbejdet nærværende forslag til en ny karantænelov, bestemt til at afløse den nugældende karantænelov af 1938 med ændringer af 1950. Såfremt forslaget ophøjes til lov, vil forbeholdet over for verdens-sundhedsorganisationen med hensyn til Danmarks tiltrædelse af regulativet blive tilbagekaldt.

Lovforslaget består af 10 kapitler. Om de enkelte kapitler skal bemærkes følgende:

Kapitel 1 (§ 1).

Lovens område.

Den nugældende karantænelov indeholder i andet afsnit regler om foranstaltninger mod pest, kolera, gul feber, kopper og plettyfus, hvorhos der i tredje afsnit er hjemmel for indenrigs- og boligministeren til efter forhandling med sundhedsstyrelsen at træffe bestemmelse om at bringe de i andet afsnit indeholdte regler til anvendelse over for andre smitsomme sygdomme. I henhold til en tilsvarende bestemmelse i karantæneloven af 12. april 1911 er der ved kongelige anordninger af 3. februar 1930 og 28. april 1931 givet regler om karantæneforanstaltninger mod psittacosis (papegøjesyge) og denguefeber, hvilke regler fortsat er gældende.

Da karantænerestriktionerne af hensyn til den internationale samfærdsel bør være færrest mulige, og da det her i landet ikke kan anses for nødvendigt til enhver tid at kunne iværksætte karantæneforanstaltninger mod samtlige de af regulativet omfattede karantænesygdomme (de ovennævnte fem sygdomme samt tilbagefaldsfeber), er der ikke i lovforslaget — som i den nugældende karantænelov — optaget bestemmelser om karantæneforanstaltninger mod de enkelte karantænesygdomme, men der er i stedet i § 1 foreslået en lignende bestemmelse, som efter den nugældende lovs afsnit 3 er gældende for andre smitsomme sygdomme end karantænesygdomme. Bestemmelsen går ud på, at indenrigs- og boligministeren efter forhandling med sundhedsstyrelsen kan bestemme, mod hvilke smitsomme sygdomme de i forslaget omhandlede karantæneforanstaltninger bringes til anvendelse